

שמחה בכבוד שמיים. עם כ"ק מרן האדמו"ר מגור

גדלותו, את מדרגותיו, אך בשנים האחרונות התקשה, ומקורביו גילו דברים שונים ומפליאים. כמנהגם של רבים ושלמים נהג גאב"ד נאראל לקבל 'מלקות' מידי ערב יום הכיפורים, כאשר מי מהמקורבים מקבל על עצמו את המלאכה. בערב יום הכיפורים האחרון שינה ממנהגו, וכשהגיעו העת והסדר של מנהג המלקות, השיב שאינו צריך...

החודשים האחרונים במחיצתו היו מופלאים, גבוה מעל גבוה. צלילותו הייתה עדיין בשיאה, אך למרות זאת חשו הכל כי הוא מוסיף קדושה על קדושתו ופרישות על פרישותו. פסק מדבר כמעט והגיב בניע ראש או בהתבטאות בלשון הקודש.

פרט מעניין המוכיח כי במה שהיה עסוק היהודי בימי חייו, באווירה זו מסתלק לבית עולמו: כאמור, כל ימיו היה הגה"צ גאב"ד נאראל אדוק בבית בעלזא, ערך נסיעות קבועות להרה"ק המהרי"ד שחיבבו ומינהו לרבה של נאראל אחרי סבו, דבוק בכל לב בהרה"ק מהר"א מבעלזא ואף ביבלחט"א האדמו"ר שליט"א. כל ימיו העניק הגאון מכתבי הסכמה לספרים ברוחב לב ובעין טובה. היו אלו הסכמות לספרי הלכה וחינוכי תורה בעיקר. מעולם לא העניק הסכמה או מכתב ברכה לספרי תולדות או סיפורי צדיקים.

לאחרונה פנה מחבר ספר עם סיפורים, עובדות והנהגות על הרה"ק מהר"א מבעלזא זי"ע לקראת יובל החמישים לפטירתו. נכדו של הגה"צ מנאראל הרה"צ רבי אהרון שפירא שליט"א שממלא את מקומו בבית המדרש בבני ברק והוא השיב במילה אחת "תכתוב ברכה", כאמור, ברכה היא ולא הסכמה.

המכתב נכתב מפיו ב"א בתמוז, שבוע ימים בדיוק לפני הסתלקותו. היה זה המכתב האחרון שהעניק. כל ימיו דבק בבעלזא ואף נפרד מן העולם כשהוא עוסק בדמותו של רבו מלאך ה'.

בשבת שלפני כשבועיים חש ברע והובהל לבית החולים. עד ליום ראשון היה צלול בדעתו ולא נס ליחו. וביום רביעי, י"ח בתמוז, דקות ספורות לאחר השעה שלש אחה"צ כשסביבו עומדים עשרות מצאצאיו ובני ביתו המקורבים ופניו מאירות באור יקרות, נשרו לפתע שתי דמעות גדולות מבין ריסי עיניו.

אנשי החברא קדישא שחזו רבות בפרידתם של גדולים ואלופים מן העולם, עמדו נפעמים. כזאת לא ראו.

יציאה נשמתו בטהרה.

"מחמת חשיבות הדברים לא אמנע מלכתוב את המשכה של אותה שיחה: האמרי חיים' התעניין לדעת מה השאיר מרן זי"ע ירושה, והביע התפעלות גלויה מתשובתי שנשארו אך כמה קטטות ישנות וכמה כותנות. בתגובה לכך סיפר שאביו האדמו"ר בעל אהבת ישראל זי"ע, כשהסתלק לעולמו כ"ק מרן המהרי"ד מבעלזא זי"ע ביקש לשמוע מה השאיר אחריו ירושה. לשמע הדבר שנשארו חובות כבדים בסך עשרים ושבעה אלף דולר, סכום עתק בימים ההם (החובות נוצרו עקב מחלתו של מרן מהרי"ד זי"ע), הביע אביו התפעלות עצומה ממידת הבריחה מצבירת ממון ונכסים. 'התראו מה השאיר אחריו המחותן מבעלזא, לעומת מה שמשתדלים אחרים לצבור ולהותיר'..."

"במלאות השלושים התקיים בארה"ב מספד מר בבית נכסת הגדול 'מגן אברהם' במקום אשר כשלושים שנה לפני כן הספיד הגאון ראש ישיבת חכמי לובלין את מרן מהרי"ד מבעלזא זי"ע עת שהה אז בארה"ב לטובת ישיבתו ושם הגיעתו הבשורה. מספר גדולי ישראל נשאו נהי, קינה ומספד על מרן זי"ע, וגם אני נשאתי את דבריו שם.

"אגב, את תוכן דברי הגאון ראש ישיבת לובלין בהספד שם, שמעתי ממנו עצמו עת הגיע לבקר את מורי ורבי הגאון בעל 'חבצלת השרון' מטארניפול זצ"ל וחזר על תוכן ההספד שנשא בארה"ב."

המכתב האחרון

כל ימיו השתדל הגה"צ גאב"ד נאראל להסתיר את

עד זיקנה ושיבה חנן פני זקן כנער. בשמחה בבית בעלזא

אני הגבר ראה עני

(המשך מעמוד 47)

באיסד שם ישבנו על הארץ גם בכינו כדין תלמיד על רבו וכדין בן על אביו הרוחני. אבלים וחפויי ראש היינו, אין לנו אב ולא מנהל אשר ידריכנו בנתיבות החסידות והאמת. אבד לדור רועו ומנהיגו, נשבו אורים ותומים שלו, לפני מי נשפוך שברון לבבנו ומי יעתיר בעדנו, מי ימשוך לנו ברכה מן השמיים. קולות השבר עלו עד לב השמיים, חסידים זקנים וישישים מיררו בבכי, כיתומים צעירים שאיבדו את אביהם ואימם באחת.

האבידה הגדולה

"למחרת, יום ב' כ"ב באב, התארגנו יחד כחמישה עשר איש, לנסוע לארץ ישראל, להיות קרוב לאותו מקום בו פעל וחי אותו קדוש ישראל וצדיקו, ולהתאבל יחד עם החסידים הקרובים ובני הבית. "באמצע הלילה אור ליום רביעי כ"ד באב הגענו לארץ הקודש ומיד שמנו פעמינו לבית מרן הקדוש זי"ע בירושלים. בדירה שהייתה צמודה לישיבה הקדושה, מצאנו את חדרו המיותם של רבנו, בו ישב ידיד נעוריי המשב"ק רבי שלום פויגל ז"ל ועוד כמה מאנ"ש, בדממה. מפעם לפעם הופרה הדממה בסיפור איזה עובדה או הנהגה מהנהגותיו בקודש. ישבנו שם עד עלות הבוקר וניסינו לחזק איש את רעהו בדברי ניהומים וחיזוק. עם הפציע השחר הגיע במפתיע כ"ק אדמו"ר מגור הבית ישראל 'צוק' ל' ועמד דקות ארוכות בחדרו של מרן זי"ע, אחר כך הפטיר ואמר כמה דברים בהדגישו את האבידה הגדולה עבורו אישית.

"לאחר מספר ימים ששהינו בחברת אנ"ש יצאנו לדרכנו יחד עם ידידנו כ"ק הגה"צ מפאפא זצ"ל, והגה"ח מפאפא מונטריאול שליט"א (הגה"צ רבי יעקב יצחק ניימן זצ"ל - אב"ד בעלזא מונטריאול, יל). טולטלנו ימים רבים בדרכים, בטיסות דרך מספר מדינות באירופה עד שהגענו לאנגליה, ומשם הפלגנו באונייה לכיוון ארצות הברית.

"כאשר עגנה האונייה בצרפת, הצטרף לנסיעה זו כ"ק האדמו"ר האמרי חיים' מו'ז'ניץ צוק"ל. לאחר שהתברכו לשלום התעניין לדעת שלומי של בן אחיו של מרן זי"ע (לימים נכדו, הלא הוא כ"ק האדמו"ר מבעלזא שליט"א), וחפץ היה לדעת אם הכתירוהו כבר בכתר האדמו"רות.

"שבלונה מיוחדת מקבלת את כל החתיכות"

יום למחרת הייתה סופת ברקים כל היום, גשם ומוג אויר לא שגרתו. למחרת הם באו שוב והבעל אמר שהוא רוצה לקנות את הכינור.

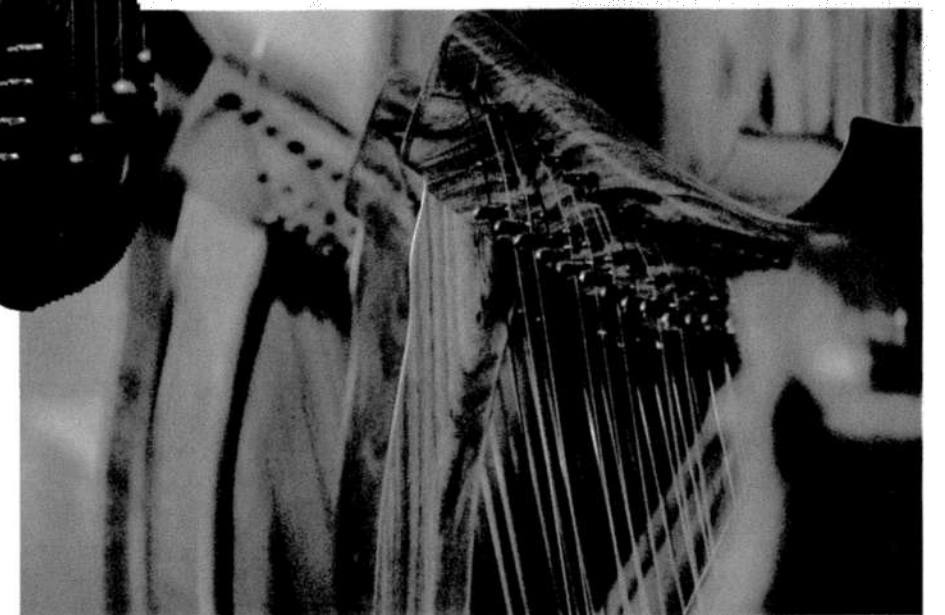
הוא סיפר לגב' הריי שלאחר ביקורם הקודם במקום אמר לאשתו: "את מבזבזת את כספי על צעצועים", והיא אמרה: "תבחר סימן. אם הסימן יתקיים הרי שמשמיים ייעדו לי את הכינור". הוא בחר את הסימן "מחר יהיו ברקים ורעמים", משום שהוא לא העלה בדעתו שבחודש תמוז יהיה מוג אויר כזה, וכך היה. הבעל ההמום חזר לקנות את הכינור.

סיפור אחר, מרגש במיוחד, התרחש כאשר קבוצת תיירים באה לבקרם בבית המלאכה. אחת הנשים סיפרה כי יש לה נכד אוטיסט שאינו מסוגל לתקשר עם העולם אלא דרך כלי מוסיקה. בכל כלי שהוא נוגע, הוא מנגן מייד. "הייתי רוצה לקנות לו נבל אבל אין לי כסף", אמרה. אישה אחרת בקבוצה ששמעה זאת, סיפרה שלפני מספר ימים היא איבדה טבעת יהלום, וקיבלה כסף מהביטוח, והיא לא רוצה לקנות עוד טבעת יהלום אלא לתרום לה את הכסף על מנת שתרכוש את הנבל לנכדה. וכך היה.

אחת השאלות שנשאל מיכה תמיד, היא היכן לומדים לנגן בכלים העתיקים האלה. "על שאלה זו אני עונה שצריך ללכת בדרכו של דוד המלך, שליבו היה מלא רגש. הוא הרי לא הלך לבית ספר למוסיקה, כשהיה לו משהו בליבו, הוא פשוט ניגן וזה השיר חדש' שיאיר את ציון לעתיד לבוא".

מיוחדות ומרגשות מאנשים שהזמינו את כלי הנגינה בעיתיים מרגשים ובנסיבות מזרות. הייתה להם חנות גם במרכז העיר. יום אחד נכנסה אשה לחנות, היא הייתה תיירת רגילה וחפצה בכינור. היא הצביעה על אחד הכינורות ואמרה:

"הכינור הזה מיועד לי", והלכה. למחרת היא חזרה בלוויית בעלה כדי שהם יסבירו לו על הכינור - מהותו ויחודו. כשהאישה יצאה אמר לה בעלה, שלעולם לא יתן לה לקנות את הכינור הזה. השניים הלכו. הדבר הזה היה בשיא ימי הקייץ.

החלק המכריע. "בכל יום חייבים למתוח את המיתרים"